

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010157
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2021:4620010157.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovu, v trestnej veci obžalovaného C. L., narodeného XX.XX.XXXX v F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.03.2021, takto

rozhodol:

obžalovaný
C. L., narodený XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom E., H. XXX/XX,
na slobode,

sa uznáva vinným, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna A., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany pod č. k. 10P/182/2018 zo dňa 12.11.2018, právoplatným dňa 21.11.2018, bol zaviazaný prispievať na výživu syna A. sumou 150,- Eur mesačne k rukám oprávnenej matky C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., I. XXXX/XX, s účinnosťou od 01.12.2018, svojej vyživovacej povinnosti sa v mieste bydliska od 02.08.2019 doposiaľ úmyselne vyhýba tým, že napriek tomu, že má vedomosť o svojej povinnosti platiť výživné na svojho syna A., svoju vyživovaciu povinnosť si vôbec neplní, s výnimkou krátkodobého vykonávania práce na dohodu o pracovnej činnosti uzatvorenej dňa 12.11.2019 s nízkym príjmom v mesiacoch november a december 2019, nie je riadne zamestnaný, ale ani sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, soc. vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a ani iným hodnoverným spôsobom nepreukázal snahu nájsť si riadne zamestnanie a zabezpečiť si dostatočný príjem na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti voči synovi, čím spôsobil voči oprávnenej matke C. L. dlh na výživnom vo výške 2 850,- Eur, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.07.2019, sp. zn. 1T/23/2019, právoplatným dňa 02.08.2019 za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany podala na tunajšom súde na obžalovaného C. L. (ďalej len obžalovaný) dňa 04.06.2020 obžalobu sp. zn. Pv 33/19/4406 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Na hlavnom pojednávaní prokurátorka modifikovala podanú obžalobu v sume dlžného výživného - za ďalšie obdobie po podaní obžaloby.

Obžalovaný po tejto modifikácii obžaloby na hlavnom pojednávaní, urobil vyhlásenie podľa § 257 písmeno c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré však súd z dôvodu potreby dokazovania k aktuálnej výške dlžného výživného, ako aj potreby prešetrenia následkov uvedeného skutku neprijal, a vo veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného C. L., poškodenej C. L., oboznámením rozsudkov, ktorými bola určená výška vyživovacej povinnosti obžalovanému, rodného listu A., ako aj ďalších listín, vrátane správ o osobe obžalovaného a odpisu z registra trestov.

Vykonaným dokazovaním bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný spáchanie skutku nepoprel. Uviedol však, že na platenie výživného určeného súdom mu nepostačujú financie. Minulé leto pracoval len po rôznych brigádach resp. následne na dohodu o pracovnej činnosti v oblasti stavebníctva. Nakoľko v zime prišiel útlm v stavebníctve a následne bola koronakríza, nemal dostatok finančných prostriedkov. Obžalovaný zároveň uviedol, že minulý rok prekonal infarkt myokardu, nemal však oficiálne vystavené potvrdenie o práceneschopnosti, nepracoval však do polovice júla. Doposiaľ nepodal na súd návrh na zníženie výživného. Obžalovaný zároveň tvrdil, že jeho zamestnávateľ a on sa dohodli, že bude zriadený trvalý príkaz za účelom platenia výživného, na ktorý bude poukazovaná suma 500 eur mesačne. Doklad o tejto skutočnosti však sa súdu nepodarilo zabezpečiť a nepredložil ho ani obžalovaný. Na ďalšom hlavnom pojednávaní napokon sám obžalovaný priznal. Že ani od podania obžaloby nezaplatil poškodenej žiadnu sumu výživného.

Obžalovaný ďalej uviedol, že od februára 2021 je vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pričom od 24.11.2020 už nikde nepracoval. Žije sám v rodinnom dome v E., ktorý má v podielovom spoluvlastníctve so sestrou. Podľa vlastného vyjadrenia obžalovaný platí sám za elektrinu 60 eur mesačne, vodu 20 eur štvrťročne a domovú daň; sestra mu na tieto platby neprispieva. Obžalovaný zároveň potvrdil, že doposiaľ nežiadal o priznanie invalidného dôchodku a iné vyživovacie povinnosti nemá.

Poškodená C. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný od 02.08.2019 na syna neprispel žiadnou sumou, neobdržala nič ani poštovou poukážkou, ani prevodom na účet, rovnako obžalovaný na syna neprispieva ani inou, než finančnou formou. Poškodená zároveň uviedla, že s výchovou syna, vrátane jeho zdravotného stavu, nemá zvýšené výdavky a v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného, syn netrpel núdzou, dokázala sa o neho postarať. Potvrdila, že vo veci vymáhania výživného sa vedie aj exekúcia, doposiaľ sa však od obžalovaného nepodarilo nič vymôcť ani touto formou.

Z listinných dôkazov súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 7P/36/2011 zo dňa 09.01.2012 bola schválená rodičovská dohoda o úprave rodičovských práv a povinností obžalovaného a poškodenej k vtedy maloletému synovi. Uvedeným rozsudkom bola určená vyživovacia povinnosť

obžalovaného na sumu 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2011, ktorú je povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám poškodenej.

Následne rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/182/2018 zo dňa 12.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2018 bola zvýšená vyživovacia povinnosť obžalovaného na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2018 s tým, že v ostaných častiach zostal predchádzajúci rozsudok nezmenený.

Z predloženej kópie rodného listu toho času plnoletého A., nar. XX.XX.XXXX, mal súd za osvedčené, že obžalovaný je otcom A.. Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 06.02.2020 súd zistil, že A., nar. XX.XX.XXXX bol v školskom roku 2019/2020 žiakom druhého ročníka Strednej odbornej školy K.Z predložených rozhodnutí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany zo dňa 19.11.2019 číslo: F., ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.11.2019 vyplýva, že poškodenej bolo priznané náhradné výživné vo výške 115,15 eur mesačne počínajúc dňom 01.08.2019. Následne ďalším rozhodnutím uvedeného úradu číslo: F zo dňa 03.02.2020 (č. I. 39), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.02.2020 bola výška náhradného výživného vyplácaného poškodenej zvýšená na sumu 150 eur mesačne od 01.01.2020.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany zo dňa 25.11.2019 vyplýva, že k uvedenému dátumu obžalovaný nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol vedený v období od 27.02.2017 do 14.05.2017 a nepoberá dávku v nezamestnanosti. Rovnako nebol vedený ako uchádzať o zamestnanie ani k dátumu 20.01.2020, nepoberal ani dávku v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky vyplácané úradnom práce, sociálnych vecí a rodiny.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne - pobočka Topoľčany z 21.11.2019 mal súd za preukázané, že od 14.11.2019 bol obžalovaný evidovaný v Sociálnej poisťovni u odvádzateľa G. L. na základe dohody o pracovnej činnosti.

Z potvrdenia od súdnej exekútky C.. Q. L. z 09.01.2020 vyplýva, že voči obžalovanému vedie exekúciu na vymoženie výživného s tým, že oprávnenej, teda poškodenej, boli prostredníctvom exekútorského úradu poukázané platby z roku 2009 od 02.08.2019 až doposiaľ nebola oprávnenej uhradená žiadna čiastka zo zameškaného ani bežného výživného.

Z potvrdenia o príjme obžalovaného u zamestnávateľa G. L. so sídlom D. vyplýva, že v decembri 2019 dosiahol obžalovaný u uvedeného zamestnávateľa čistú mzdu 63,14 eur.

Z dohody o pracovnej činnosti uzavretej medzi zamestnávateľom G. L. a obžalovaným ako zamestnancom dňa 12.11.2019 vyplýva, že na jej základe sa obžalovaný zaviazal vykonávať pre zamestnávateľa pomocné stavebné práce s dňom začatia 13.12.2019. Dojednaný rozsah pracovného času bol 10 hodín týždenne.

Z potvrdenia Daňového úradu Nitra, pobočka Topoľčany zo dňa 12.05.2020 vyplýva, že obžalovaný nepodal za rok 2019 daňové priznanie k dani z príjmu.

Z potvrdenia Centrálného depozitára cenných papierov, a.s. zo dňa 24.02.2020 vyplýva, že obžalovaný aktuálne nie je vlastníkom ani držiteľom žiadnych cenných papierov.

V súvislosti s tvrdeniami obžalovaného o jeho zdravotných problémoch, konkrétne prekonanom infarkte myokardu, súd vykonal dopyt na všeobecného lekára obžalovaného - G.. M. R. s miestom ordinácie E., ktorý dňa 24.07.2020 súdu oznámil, že obžalovaný po prepustení z hospitalizácie z oddelenia akútnej kardiológie R. Bystrica, poslal do ambulancie menovaného lekára dňa XX.XX.XXXX iba prepúšťaciu správu. Nedostavil sa na kontrolné vyšetrenie, ani po opakovaných výzvach. Ešte dňa 24.04.2020 mu bolo písomne odporúčané kontrolné kardiologické vyšetrenie u spádového kardiológa v F., na čo obžalovaný nereagoval. Podľa správy uvedeného lekára od 24.04.2020 obžalovaný nebol v ambulancii ani na predpis liekov, a ani na kontrolnom kardiologickom vyšetrení, nedal o sebe doposiaľ vedieť. Na kardiologickom oddelení v R. R. mu práceneschopnosť nebola vypísaná, lebo v tom čase bol nezamestnaný. Na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny nie je zaevidovaný ako nezamestnaný a preto mu rovnako nebolo možné vystaviť potvrdenie o práceneschopnosti. Všeobecný lekár obžalovaného zároveň uviedol, že v súvislosti so zdravotným stavom a prekonanom akútnom transmúrálom infarkte

myokardu prednej steny, sa doporučuje fyzické šetrenie cca do jedného roka pod kontrolou kardiológa, prípadne aj kúpeľná liečba. Pracovná záťaž - ani fyzická, ani psychická a nedoporučuje.

V evidencii priestupkov obžalovaný doposiaľ nemá žiaden záznam.

Z miesta bydliska - O. E., obžalovaný bližšie hodnotený nie je, s tým, že jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku, a ani mu nebolo uložené žiadne opatrenie.

V odpise registra trestov má obžalovaný doposiaľ dva záznamy. Jeden z roku 2005 pre prečin podľa § 197a odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so zaradením do I. NVS. Z výkonu trestu bol podmienene prepustený 27.09.2005 so skúšobnou dobou na dva roky, v rámci ktorej sa osvedčil dňa 03.01.2009 a zároveň mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

Druhý záznam je rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/23/2019 zo dňa 17.07.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.08.2019. Uvedeným rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, ktorého výkon bol podmienene odložený a určená skúšobná doba na jeden rok, ktorá tak plynula od 03.08.2019 do 03.08.2020. Zo skutkovej vety predmetného rozsudku vyplýva, že uvedeného prečinu zanedbania povinnej výživy sa obžalovaný dopustil v období od 01.10.2018 do 17.07.2019.

Po vykonanom dokazovaní s prihliadnutím na zhodné výpovede obžalovaného a poškodenej, z ktorých vyplýva, že ani po podaní obžaloby nezaplatil obžalovaný žiadnu sumu výživného, súd modifikoval skutkovú vetu podanej obžaloby tak, že zmenil sumu dlžného výživného i za ďalšie obdobie do dňa vyhlásenia tohto rozsudku, t. j. jedná sa o obdobie od júna 2020 do februára 2021, keďže povinnosť platiť výživné má obžalovaný stanovenú do 15-teho príslušného mesiaca. Z uvedeného je zrejmé, že v čase podávania obžaloby, ktorá bola tunajšiemu súdu doručená dňa 04.06.2020 nemohlo byť ešte zarátané dlžné výživné za mesiac jún 2020 a rovnako v súčasnosti súd nemohol do výšky dlžného výživného zarátať ani výživné za mesiac marec 2021, keďže ešte neuplynula jeho splatnosť - neuplynul 15. deň v mesiaci. Suma dlžného výživného tak predstavuje 19 mesiacov x 150 eur = 2 850 eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd teda za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, keďže obžalovaný za obdobie od 02.08.2019 doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu, hoci v rozhodnom období podľa vlastného vyjadrenia mal príjem z brigád resp. z dohody o pracovnej činnosti. Nezaevidoval sa na úrade práce, hoci mu v tom nebránili žiadne objektívne skutočnosti. Pokiaľ ide o jeho zdravotné problémy. Zo správy ošetrojúceho lekára MUDr. R. vyplýva, že obžalovaný nedodržiaval liečebný režim, nedostavil sa odporúčané kontrolné vyšetrenia ani na predpis liekov, a po prepustení z nemocnice prakticky lekára nenavštívil. Obžalovaný potvrdil, že žije sám v rodinnom dome, za ktorý je schopný platiť náklady titulom elektriny i vody; z čoho teda možno usudzovať, že si dokáže obstarávať prostriedky na svoje živobytie, keďže mu nie sú vyplácané žiadne dávky ani úradom práce, ani sociálnou poisťovňou.

Skutok spáchaný obžalovaným tak bezpochyby vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy § 207 ods. 2, odsek 3 písm. c) Tr. zákona, pretože obžalovaný sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený (rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/23/2019 zo dňa 17.07.2019, právoplatným 02.08.2019).

Z takéhoto konania je obžalovaný jednoznačne usvedčovaný jednak svojou výpoveďou, keď spáchanie skutku nepoprel, potvrdil, že od 08/2019 doposiaľ nezaplatil na výživnom žiadnu sumu, zároveň svedeckou výpoveďou poškodenej, ako aj vyššie špecifikovanými listinnými dôkazmi.

Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona t.j. ku skutku sa priznal a oľutoval ho a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona. Pri zistenej prevahe poľahčujúcich okolností súd pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona a ukladal trest podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona v upravenej trestnej sadzbe 12 až 44 mesiacov. Súd uvedeným postupom uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, a to vo výmere 1 rok, na výkon ktorého zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) tr. zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uloženie iného - miernejšieho resp. alternatívneho trestu súd nepovažoval za dostatočné, vzhľadom na osobu obžalovaného ako aj skutočnosť, že za prečin zanedbania povinnej výživy bol uznaný vinným rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/23/2019 zo dňa 17.07.2019, a napriek tomu, uvedené odsúdenie nemalo na obžalovaného žiadny prevýchovný účinok, keď za žalované obdobie opätovne nezaplátil žiadnu sumu výživného.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný a schopný vytvoriť dostatočné základy pre resocializáciu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.